

кого — не ви се говори. Никого не можете да търпите, никого не обичате. Скръбта ви се все повече увеличава и дохождате до големо отчаяние. Какво тръбва да направите при това положение? Какъ ще си помогнете? — Ето какво ще направите. За единъ моментъ само станете тихъ и спокоенъ въ себе си и прекарайте скръбното си състояние въ съзна нието си. Следъ това опитайте се, чрезъ законите на хармонията, да го трансформирате. Ако успѣете да постигнете това, ще забележите, че една малка радост прониква съзна нието ви, и скръбта ви постепенно се омаломощава, докато съвършено изчезне. Значи, радостта прониква скръбта, и тя съвършено изчезва. Тогава човѣкъ намира, че нѣма защо да скърби. Ако става обратното, тогава пъкъ скръбта прониква радостта и я изпижда навънъ. Това всѣки е опиталъ. Днесъ спечели сто лева — радва се. Утре изгуби тия сто лева — скърби. Тѣзи скърби и радости сѫ временни, преходни, но чрезъ тѣхъ човѣкъ расте и се развива.

Това сѫ опитности, презъ които всѣки отъ васъ е миналъ, и всѣки денъ минава. Зад примѣръ, вие сте ученикъ въ окултна школа. Намислите нѣщо хубаво и се радвате, доволенъ сте отъ себе си. Дойде учителътъ ви при васъ и каже, че сте първокласенъ невежа, че нищо не знаете. Вие веднага повѣрвате и падате духомъ, изгубвате разположението си. Питамъ: тръбва ли ученикътъ вед-